

מסכת כריתות

פרק א

יש עבירות שבמקרה שהיה עדים והתראה

(א) יש שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ עבירות שהעוברים עליהם הם חייבי כְּרִיתוֹת הכתובים בַּתּוֹרָה :

1. **הָבֵא עַל הָאֵם**, שעבר על האיסור 'ערות אמך לא תגלה' (ויקרא יח, ז).
2. **הָבֵא עַל אִשֶּׁת הָאָב**, שעבר על האיסור 'ערות אשת אביך לא תגלה' (ויקרא יח, ח).
3. **הָבֵא עַל הַכֹּהֵן**, שעבר על האיסור 'ערות כלהך לא תגלה' (ויקרא יח, ט).
4. **הָבֵא עַל הַזְּכוּר**, שעבר על האיסור 'ואת זכר לא תשכב משכבי אשה' (ויקרא יח, י).
5. **הָבֵא עַל הַבְּהֵמָה**, שעבר על האיסור 'ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה' (ויקרא יח, כג).
6. **וְאִשָּׁה הַמְּבִיָּאָה אֶת הַבְּהֵמָה עִלְיָהּ**, שעברה על האיסור 'ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה' (ויקרא יח, כג).
7. **הָבֵא עַל אִשָּׁה וּבִתָּהּ**, שעברה על האיסור 'ערות אשה ובתה לא תגלה' (ויקרא יח, יז).
8. **וְעַל אִשֶּׁת אִישׁ**, שעבר על האיסור 'ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה' (ויקרא יח, כ).
9. **הָבֵא עַל אַחוֹתָו**, שעבר על האיסור 'ערות אחותך... לא תגלה ערותן' (ויקרא יח, טו).
10. **הָבֵא עַל אַחוֹת אָבִיו**, שעבר על האיסור 'ערות אחות אביך לא תגלה' (ויקרא יח, יב).
11. **הָבֵא עַל אַחוֹת אָמוֹ**, שעבר על האיסור 'ערות אחות אמך לא תגלה' (ויקרא יח, יג).
12. **הָבֵא עַל אַחוֹת אִשְׁתּוֹ**, שעבר על האיסור 'ואשה אל אחתה לא תקח' (ויקרא יח, יח).
13. **הָבֵא עַל אִשֶּׁת אַחִיו**, שעבר על האיסור 'ערות אשת אחיך לא תגלה' (ויקרא יח, טז).
14. **הָבֵא עַל אִשֶּׁת אַחִי אָבִיו**, שעבר על האיסור 'ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב' (ויקרא יח, יד).
15. **הָבֵא עַל הַנְּדָה**, שעבר על האיסור 'ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה' (ויקרא יח, טו).
16. **הַמְגַדֵּף**, שעבר על האיסור 'אלקים לא תקלל' (שמות כב, כז).
17. **הַעוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה**, שעבר על האיסור 'לא תשתחוה לאל אחר' (שמות לד, יז).
18. **וְהַנּוֹתֵן מַזְרְעוֹ לַמִּלֵּךְ**, שעבר על האיסור 'ומזרעך לא תתן להעביר למלך' (ויקרא יח, כא).
19. **וּבַעַל אוֹב**, שעבר על האיסור 'אל תפנו אל האבת ואל הידענים' (ויקרא יט, לא).
20. **הַמַּחֲלֵל אֶת הַשַּׁבָּת**, שעבר על האיסור 'לא תעשה כל מלאכה' (שמות כ, י).
21. **וְטָמֵא שְׂאֵכֵל אֶת הַקֹּדֶשׁ**, שעבר על האיסור 'הנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה' (ויקרא ז, ט).
22. **וְהָבֵא לַמִּקְדָּשׁ טָמֵא**, שעבר על האיסור 'כל הנגע במת... את משכן ה' טמא ונכרתה הנפש ההוא מִיִּשְׂרָאֵל' (במדבר יט, יג).
23. **הָאוֹכֵל חֶלֶב**, שעבר על האיסור 'כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו' (ויקרא ז, כג).
24. **הָאוֹכֵל דָּם**, שעבר על האיסור 'וכל דם לא תאכלו' (ויקרא ז, כו).
25. **הָאוֹכֵל נוֹתֵר**, שעבר על האיסור 'ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא' (שמות כט, לד).
26. **וּפְגוּל**, שעבר על האיסור '
27. **הַשׁוֹחֵט** בחוץ, שעבר על האיסור '
28. **וְהַמְעֵלָה בַּחוּץ**, שעבר על האיסור '

מסכת כריתות

29. **האוכל חמץ בפסח**, שעבר על האיסור¹

30. **והאוכל** שעבר על האיסור¹

31. **והעושה מלאכה ביום הפורים**, שעבר על האיסור¹

32. **המפטם את השמן**, שעבר על האיסור¹

33. **והמפטם את הקטרת**, שעבר על האיסור¹

34. **והסך בשמן המשחה**. שעבר על האיסור¹

35. **הפסח** שעבר על האיסור¹

36. **והמילה במצות עשה**.

(ב) על אלו שנאמרו במשנה הקודמת (חוץ מפסח וחסאת שאינם איסור לא תעשה) **חייבים על זדונם פרת, ועל שגגתם** חייב קרבן **חטאת, ועל לא הודע** (כשיש לו ספק אם עבר) **שלהן** חייב **אשם תלוי, חוץ מן המטמא מקדש וקדשיו** שאינו מביא חטאת קבוע כשחטא וודאי ואינו מביא אשם תלוי כשהוא בספק, **מפני שהוא** חייב בקרבן **עולה ויורד**, ואין מביאים אשם תלוי בספק אם אין חייב חטאת קבועה בשגגת ודאי, **דברי רבי מאיר**.

וחכמים אומרים: אף המגדף אינו מביא בוודאי חטאת קבועה ואין מביא בספק אשם תלוי, **שנאמר: 'תורה אחת והיה לכם לעשה בשגגה'** (במדבר טו), ודרשו חכמים 'לעושה' - **יצא מגדף, שאינו עושה מעשה** אלא רק מדבר.

(ג) יש ילדות מביאות קרבן ונאכל, ויש מביאות ואינו נאכל, ויש שאינן מביאות.

אלו מביאות קרבן ונאכל: המפלת וולד **כמין בהמה חיה ועוף, דברי רבי מאיר**, שלדעתו למרות שאין לוולד צורת אדם מביאה קרבן יולדת.

וחכמים אומרים: אין מביאין קרבן יולדת אלא עד שיהא בו מצורת האדם.

המפלת סנדל, או שליא (כיס העובר בתוס'), **ושפיר מרקם** (שפופרת של עור שמרוקם בה הולד), **ועובר היוצא מחתך, וכן שפחה** כנענית **שהפילה - מביאה קרבן ונאכל**.

(ד) אלו מביאות ואינו נאכל: המפלת ואין ידוע מה הפילה אם הפילה נפל שחייבת עליו קרבן או הפילה נפל שאין חייבים עליו קרבן, **וכן שתי נשים שהפילו אחת ממין פטור ואחת ממין חובה**.

אמר רבי יוסי: אימתי מביאות ואינו נאכל? בזמן שהנשים הלכו זו למזרח וזו למערב. אבל אם היו שתיהן עומדות כאחת - מביאות קרבן אחד ונאכל¹.

(ה) אלו שאינן מביאות: המפלת שפיר מלא מים, מלא דם, מלא גנינים (חתיכות קטנות של בשר), **המפלת כמין דגים וחגבים שקצים ורמשים, המפלת יום ארבעים, ויוצא דפן**.

¹ הנשים עושות תנאי שהקרבן יהיה בשביל זו שהפילה ממין חובה. בחטאת הבאה על חטא, אין מועיל תנאי, אבל קרבן יולדת בא כדי להחזיר אכילת קדשים ולכן מועיל בו תנאי.

מסכת כריתות

רבי שמעון מחיב קרבן ביולדת יוצא ד'פן.

אשה שילדה נקיבה טובלת לאחר ארבעה עשר ימים, אך עדיין אסורה להכנס למקדש ולאכול קדשים עד שתספור עוד ששים ושש ימים, וביום שמונים ואחד מביאה את קרבנותיה. יום זה הוא יום 'מלאת' ימי הטהרה.

אשה שחזרה והתעברה והפילה בתוך ימי 'מלאת' של הוולד הראשון אינה מביאה אלא קרבן אחד, והיינו שצריכה למנות מהיום שהפילה ואחר 'מלאת' המנין השני מביאה קרבן אחד.

אבל אם הפילה לאחר 'מלאת', אפילו שעדיין לא הביאה את קרבנותיה צריכה להביא שני קרבנות.

ב"ש ובי"ה חולקים באשה שהפילה באור ליום שמונים ואחד. אשה זו הפילה לאחר ימי 'מלאת', ומצד זה דינה כמפלת לאחר יום שמונים. אך הרי היא לא יכלה להביא את קרבנותיה עד למחרת בבוקר, ומצד זה יהיה דינה כמפלת בתוך ימי 'מלאת'.

(ו) המפלת אור לשמונים ואחד - בית שמאי פוטרין מן הקרבן, ובית הלל מחיבים.

אמרו בית הלל לבית שמאי: מאי שנא אור לשמונים ואחד מיום שמונים ואחד? וכמו שאם תפיל ביום שמונים ואחד תצטרך להביא שני קרבנות כך גם במפלת באור לשמונים ואחד תצטרך להביא שני קרבנות שהרי הסתיימו ימי 'מלאת' שלה. ועוד, אם יום שמונים שונה לו.... (ליום שלטמאה, לא שונה לו לקרבן?)

אמרו להם בית שמאי: לא, אם אמרתם במפלת יום שמונים ואחד, שכן יצאה בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן, תאמרו במפלת אור לשמונים ואחד, שלא יצאה בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן?

אמרו להן בית הלל: והרי המפלת יום שמונים ואחד שחל להיות בשבת תזכיר, שלא יצאה בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן וחיבת בקרבן.

אמרו להם בית שמאי: לא, אם אמרתם במפלת יום שמונים ואחד שחל להיות בשבת, שאף על פי שאינו ראוי לקרבן יחיד, ראוי לקרבן צבור. וזה נקרא זמן שראוי לקרבן, תאמרו במפלת אור לשמונים ואחד, שאינו הלילה ראוי לא לקרבן יחיד ולא לקרבן צבור. ועל מה שטענתם... הדמים אינן מוכיחין, שהמפלת בתוך מלאת, דמיה טמאין, ופטורה מן הקרבן.

אשה שראתה וטעתה ואינה יודעת האם היא טמאה מדין נידה או מדין זבה...

(ז) האשה שניש עליה ספק חמשה זיבות וספק חמשה לידות, מביאה קרבן אחד, ואוכלת בזבחים, ואין השאר עליה חובה.

אבל אם היה חמש לידות ונדאות, חמש זיבות ונדאות - מביאה קרבן אחד, ואוכלת בזבחים, והשאר עליה חובה.

מעשה שעמדו מחירים של הקנים בירושלים בדינרי זהב.

אמר רבן שמעון בן גמליאל: המעון הזה, לא אליו הלילה, עד שיהיו בדינריו.

נכנס לבית דין ולמד: האשה שניש עליה חמש לידות ונדאות, חמש זיבות ונדאות, מביאה קרבן אחד, ואוכלת בזבחים, ואין השאר עליה חובה.

ועמדו קנים בו ביום ברבעתים.